

1. kapitola

P

rofesor Gabriel Emerson sedel nahý na posteli a čítal florentské noviny *La Nazione*. Prebudil sa skoro ráno v apartmáne Pallazzo Vecchio v hoteli Gallery Art a objednal si hotelovú službu, ale nedokázal odolať túžbe vrátiť sa do postele a pozorovať spiacu mladú ženu. Ležala na boku tvárou k nemu, zľahka dýchala a v uchu sa jej trblietal diamant. Líca mala ružové od tepla, pretože ich posteľ sa kúpala v slnečnom svite, ktorý prenikal oknami, siahajúcimi od podlahy až k plafónu.

Obliečky na posteli boli nádherne pokrčené a voňali po sexe a santalovom dreve. Modré oči mu žiarili a lenivo sa kochali jej odhalenou kožou a dlhými tmavými vlasmi. Keď sa vrátil späť k svojim novinám, trošku sa pohla a zastonala. Znepokojene odložil noviny nabok.

Pritiahla si kolená k hrudníku a stočila sa do kľbka. Z úst sa jej ozvalo tiché mumlanie a Gabriel sa naklonil bližšie, aby mohol rozlúštiť, čo hovorí. Nepodarilo sa mu to.

Odrazu sa jej telo skrútilo a vydala srdcervúci výkrik. Začala okolo seba mávať rukami, akoby bojovala s plachtami, do ktorých bola zamotaná.

„Julianna?“ Jemne jej položil ruku na odhalené plece, ale ona sa odtiahla.

Začala mrmlať znovu a znovu jeho meno a v jej tóne bola badateľná čoraz väčšia panika.

„Julia, som tu,“ povedal nahlas. V tej chvíli, keď sa za ňou znovu natiahol, sa bleskovo posadila a lapala po dychu.

„Si v poriadku?“ Gabriel sa prisunul bližšie a odolal túžbe sa jej dotknúť. Sťažka dýchala, a keď sa na ňu skúmavo zahľadel, zamietavo zakývala roztrasenou rukou pred očami.

„Julia?“

Po dlhej, napätej minúte sa na neho pozrela s očami vytreštenými dokorán.

Zamračil sa. „Čo sa deje?“

Hlasno preglgla. „Nočná mora.“

„O čom bola?“

„Bola som späť v Selinsgrove, v lesoch za domom tvojich rodičov.“

Gabriel sa spod okuliarov s tmavými rámami zamračil. „Prečo by sa ti malo o tomto snívať?“

Nadýchla sa a pritiahla si plachtu cez nahé prsia až k brade. Husto tkaná biela látka zahalila celú jej drobnú postavu a potom sa zniesla ako oblak na matrac. Pripomenula mu sochy v Aténach.

Prstami jej jemne prešiel po koži. „Julianna, porozprávaj mi o tom.“

Uhýbala pohľadom pred jeho prenikavými modrými očami, ale on neprestával naliehať. „Ten sen sa začal pekne. Milovali sme sa pod hviezdami a ja som zaspala v tvojom náručí. Ale keď som sa prebudila, bol si preč.“

„Tebe sa snívalo o tom, že som sa s tebou miloval a potom ťa opustil?“ Tón jeho hlasu poklesol, aby zakryl jeho znepokojenie.

„Už som sa raz v sade bez teba prebudila,“ vyčítala mu tíško.

Jeho vnútorný plameň sa zrazu stratil. Pripomenul si ten kúzelný večer pred šiestimi rokmi, keď sa prvýkrát stretli a jednoducho sa len rozprávali a držali jeden druhého. Nasledujúce ráno sa zobudil a zmizol; nechajúc spiace mladé dievča samotné. Samozrejme, že jej strach bol pochopiteľný, priam poľutovaniahodný.

Jeden po druhom uvoľnil jej zataté prsty a opakovane ich bozkával. „Milujem ťa, Beatrice. Nehodlám ťa opustiť. Vieš to, však?“

„Bolelo by to oveľa viac, keby som ťa teraz stratila.“

So zachmúreným výrazom ju objal okolo pliec a pritisol si jej tvár k hrudi. Myslel mu zaplavili miliardy spomienok, keď pomyslel na to, čo sa odohralo predošlý večer. Prvýkrát sa pozeral na jej nahé telo a zasvätil ju do intimity milovania. Venovala mu svoju nevinnosť a on si myslel, že ju urobil šťastnou. Rozhodne to bol jeden z najlepších večerov jeho života. Chvíľu o tom premýšľal.

„Lutuješ to, čo sa stalo minulú noc?“

„Nie. Som rada, že si bol môj prvý. Túžila som po tom od chvíle, keď sme sa stretli.“

Priložil jej ruku k tvári a prešiel jej palcom po koži. „Je to pre mňa česť, že som mohol byť tvoj prvý.“ Bez mihnutia oka sa naklonil dopredu. „Ale chcem byť aj tvoj posledný.“

Usmiala sa a zdvihla pery, aby sa stretla s tými jeho. Než ju stačil objasť, izbu naplnili tóny zvonenia Big Benu.

„Nevšímaj si to,“ zašepkal naliehavo, natiahal ruku okolo jej tela a položil ju tak, aby bola pod ním.

Očami strelila cez jeho rameno k stolu, kde ležal jeho iPhone. „Myslela som, že už ti nebude volať.“

„Nezdvihnem to, takže na tom nezáleží.“ Klakol si medzi jej nohy a stiahol z nej plachtu. „V mojej posteli sme len my dvaja.“

Kým sa k nej približovalo jeho nahé telo, pátrala v jeho očiach.

Gabriel sa naklonil dopredu, aby ju pobožkal, ale ona sa odvrátila. „Nevyčistila som si zuby.“

„To mi je jedno.“ Zišiel perami k jej krku a bozkával ju tam, kde sa jej zrýchľoval pulz.

„Rada by som sa najskôr umyla.“

Frustrrovane zafunel a oprel sa o lakeť. „Nenechaj Paulinu, aby zničila to, čo máme.“

„Nenechám.“ Snažila sa spod neho vykĺznuť a vziať si so sebou aj plachtu, ale on ju chytil a zadržal. Díval sa na ňu ponad rám okuliarov a oči mu iskrili pobavením.

„Potrebujem tú plachtu, aby som mohol ustlať posteľ.“

Zdvihla oči od bielej látky, ktorú zvierala medzi prstami, k jeho tvári. Vyzeral ako tiger tesne pred skokom. Pozrela sa ponad posteľ na kopy oblečenia na podlahe. Bola mimo jej dosahu.

„Nejaký problém?“ spýtal sa s potlačovanou radosťou.

Julia očervenela a zovrela látku pevnejšie. So smiechom plachtu pustil a pritiahol si ju do náručia.

„Nemusíš sa hanbiť. Si krásna. Keby bolo po mojom, už nikdy by som ti nedovolil obliecť sa.“

Pritisol pery k jej ušnému lalôčiku a jemne sa dotkol diamantu. Bol si istý, že Grace, jeho adoptívna matka, by bola šťastná, že sa jej náušnice dostali k Julii. Po ďalšom krátkom bozku sa odvrátil a posunul sa nabok, sadnúc si na kraj posteľe.

Vkĺzla do kúpeľne, ale predtým Gabrielovi umožnila pohľad na svoje očarujúce pozadie, keď nechala plachtu spadnúť na zem tesne pred dverami.

Kým si čistila zuby, myslela na to, čo sa stalo predchádzajúci večer. Milovanie s Gabrielom bolo veľmi emocionálnou skúsenosťou a dokonca aj teraz sa jej srdce cítilo ako po otrase. Vzhľadom na históriu ich vzťahu to nebolo vôbec prekvapujúce. Túžila po ňom už od chvíle, keď mala sedemnášť a strávila s ním cudnú noc v sade. Ale keď sa na druhý deň ráno prebudila, bol preč. Následkom alkoholového a drogami spôsobeného oparu tam na ňu zabudol. Prešlo dlhých šesť rokov, než ho znovu našla, ale on si ju nepamätal.

Keď sa s ním stretla vtedy, v ten prvý deň na jeho magisterskom seminári v rámci svojho štúdia na Torontskej univerzite, bol atraktívny, ale chladný ako vzdialená hviezda. Neverila tomu, že by sa mohla stať jeho milenkou. Neverila, že by ten temperamentný a arogantný profesor mohol opätovať jej city.

Bolo tu toľko vecí, ktoré nepoznala. Sex bol svojím spôsobom aj poznaním a ona teraz zakúsila aj osteň sexuálnej žiarlivosti, s ktorým ešte nikdy nemala skúsenosť. Už iba z myšlienky na to, že Gabriel robil s inou ženou to, čo robili spolu, a v jeho prípade to boli mnohé ženy, ju bolelo srdce.

Vedela, že Gabrielove romániky boli iné než to, čo prežívali oni dvaja, a že to boli stretnutia, ku ktorým nedochádzalo z lásky alebo náklonnosti. Ale on ich vyzliekal, videl ich nahé a vstupoval do ich tiel. A koľko z tých žien po tom, čo boli s ním, chcelo niečo viac? Paulina áno. Ona a Gabriel už roky zostávali v kontakte. Odkedy spolu počali a stratili dieťa.

Juliino nové pochopenie sexu zmenilo jej pohľad na jeho minulosť a spôsobilo, že mala s Paulininou nepríjemnou situáciou väčší súcit. A ešte viac sa bála, aby kvôli nej alebo nejakej inej žene Gabriela nestratila.

Juliu zaliala vlna neistoty a zovrela okraj umývadla. Gabriel ju miloval; tomu verila. Ale bol to tiež džentlmen, a keby ho ich spojenie nenapĺňalo, nikdy by to nedal najavo. A ako sa správala ona? Kládla mu otázky a hovorila vo chvíľach, keď, ako predpokladala, by väčšina mileniiek mlčala. Urobila toho veľmi málo pre to, aby ho potešila, a keď to aj skúsila, zastavil ju.

Znovu sa jej s krikom vrátili slová jej expriateľa, znovu jej vírilo v hlave jeho odsúdenie:

Si frigidná.

Budeš v posteli nanič.

Odvrátila sa od zrkadla a začala uvažovať, čo by sa mohlo stať, keby s ňou Gabriel nebol spokojný. Prízrak nevery zdvihol svoju hlavu a pripomenul jej obraz Simona v posteli s jej spolubývajúcou.

Narovnala plecيا. Keby sa jej podarilo presvedčiť Gabriela, aby bol trpezlivý a učil ju, bola si istá, že by ho mohla potešiť. Miloval ju. Mo-

hol by jej dať šancu. Bola jeho s takou istotou, akoby mala jeho meno vypálené do kože.

Keď vošla späť do spálne, zazrela ho cez otvorené dvere na terase. Cestou k nemu pritiahla jej pozornosť nádherná váza s tmavofialovými a bledofialovými kosatcami, stojaca na stole. Niektorí milenci by možno kúpili červené ruže na dlhej stonke, ale Gabriel bol iný.

Otvorila odkaz, ktorý našla medzi kvetmi.

*Moja najdrahšia Julianna,
ďakujem Ti za Tvoj neoceniteľný dar.
Jediná vec, ktorú mám a ktorá má nejakú hodnotu, je moje
srdce.
Je Tvoje,*

Gabriel.

Julia si prečítala kartičku dvakrát a srdce sa jej naplnilo láskou a úľavou. Gabrielove slová nezneli, akoby boli napísané mužom, ktorý by bol nespokojný alebo frustrovaný. Nech už robilo Julii starosti čokoľvek, nezdalo sa, že by to Gabriela trápilo.

Gabriel sa slnil na pohovke, zložil si okuliare a odhalil svoj nádherný hrudník. So svojou svalnatou, stoosemdesiat centimetrov vysokou postavou bol ako sám Apolón, ktorý sa uráčil poctiť ju svojou návštevou. Vycítil na terase jej prítomnosť, otvoril oči a ukázal na miesto vedľa seba. Sadla si k nemu a on ju nežne objal a vášnivo pobožkal.

„No ahoj, čo ty tu?“ zamumlal a odhrnul jej zablúdený prameň vlasov z tváre. Zblízka sa na ňu zadíval. „Deje sa niečo?“

„Nie, nič. Ďakujem za kvety. Sú krásne.“

Vtisol jej na pery bozk. „Niet za čo. Ale vyzeráš ustarane. Je to kvôli Pauline?“

„Som znepokojená, že ti volá, ale kvôli nej nie.“ Juliin výraz sa rozjasnil. „Ďakujem ti za ten odkaz. Bolo v ňom to, čo som zúfalo potrebovala počuť.“

„To som rád.“ Pevnejšie ju objal. „Povedz mi, čo ti prekáža.“

Chvíľu sa hrala s opaskom na župane, kým nevzal jej ruku do svojej. Pozrela sa na neho. „Bola včerajšia noc taká, ako si očakával?“

Gabriel prudko vydýchol, pretože ho jej otázka prekvapila. „To je zvláštna otázka.“

„Viem, že pre teba nemohla byť dostatočne uspokojivá. Nebola som veľmi... aktívna.“

„Aktívna? O čom to hovoríš?“

„Veľmi som sa nesnažila, aby som ťa potešila.“ Začervenala sa.

Zľahka pohladil tú začervenanú pokožku špičkou prsta. „Ohromne si ma potešila. Viem, že si bola nervózna, ale nesmierne som si to užil. Teraz k sebe patríme – v každom smere. Čo ťa ešte trápi?“

„Chcela som, aby sme zmenili polohu, ale ty si ma chcel mať radšej hore.“

„Ty si nechcela, ty si požiadala. Úprimne povedané, Julianna, tak rád by som ťa počul, ako odo mňa niečo požaduješ. Chcel by som vedieť, že ma chceš rovnako zúfalo, ako chcem ja teba.“ Výraz na jeho tvári sa uvoľnil a on jej párkrát zakrúžil prstom okolo prsníka. „Snívala si o tom, ako tvoj prvý raz prebehne určitým spôsobom. Chcel som ti ho dať, ale bál som sa. Čo keby ti to bolo nepríjemné? Čo

keby som nebol dosť opatrný? Včera v noci to bolo po prvýkrát aj pre mňa.“

Pustil ju, nalial kávu a napenené mlieko z dvoch samostatných kanvičiek do misky na latte a položil medzi nich podnos s jedlom. Bolo tam pečivo, ovocie, hrianka s nutellou, varené vajcia, syr a niekoľko cukríkov *Baci Perugina*, pre ktoré Gabriel podplatil hotelového sluhu, aby ich zabehol kúpiť zároveň s extravagantnou kyticou kosatcov z *Giardino dell'Iris*.

Julia rozbalila jeden z *Baci* a zjedla ho, oči prižmúrené od slasti. „Objednal si hotovú hostinu.“

„Keď som sa dnes ráno zobudil, bol som hladný ako vlk. Počkal by som na teba, ale...“ Pokrútil hlavou, zdvihol strapec hrozna a uprel na ňu rozžiarené oči. „Otvor ústa.“

Otvorila ústa, on jej do nich vložil bobulku hrozna a zvodne jej pritom prešiel prstom po spodnej pere.

„A musíš vypiť toto, prosím.“ Podal jej pohárik na víno s brusnicovou šťavou a sódou.

Prevrátila oči. „Si až priveľmi starostlivý.“

Zavrtel hlavou. „Takto sa správa muž, ktorý je zamilovaný a chce mať svoju milú v pohode aj na sex, ktorý s ňou plánuje mať.“ Samolúbo na ňu žmurkol.

„Nebudem sa ťa pýtať, odkiaľ vieš takéto veci. Daj mi to.“ Vzala mu pohár z ruky, a kým pila, jej oči boli upreté do jeho. Zasmial sa.

„Si rozkošná.“

Vyplazila na neho jazyk a potom obrátila svoju pozornosť k tanieru s raňajkami.

„Ako sa dnes ráno cítiš?“ Na Gabrielovej tvári sa zračili obavy.

Prehltla kúsok syra Fontina. „Dobre.“

Stisol pery k sebe, akoby nebol potešený jej odpoveďou.

„Milovanie vecí medzi mužom a ženou mení,“ vyzval ju.

„Hm, ty snáď nie si z toho, ehm, čo sme robili, šťastný?“ Rumeneč z jej tváre okamžite zmizol a následne zbledla.

„Samozrejme, že som šťastný. Snažím sa zistiť, či si šťastná ty. A na základe toho, čo si doteraz povedala, sa obávam, že nie si.“

Julia žmolila látku svojho županu a vyhýbala sa Gabrielovmu skúmovému pohľadu. „Keď som bola na internáte, dievčatá na našom poschodí často spolu sedávali a rozprávali sa o svojich chlapcoch. Raz večer si rozprávali historiky o tom, aké to bolo prvýkrát.“ Začala si hrýzť špičku jedného prsta.

„Len pár dievčat povedalo o tom niečo dobré. Tie ostatné príbehy boli hrozné. Jednu z nich sexuálne obťažovali už ako dieťa. A ďalšie k tomu boli donútené svojím priateľom, niekedy dokonca hneď na prvej schôdzke. Niekoľko z nich povedalo, že ich prvý raz bol úplne otrasný a neuspokojivý – ich priateľ fučal a rýchlo skončil. Myslím si, že keby to malo byť všetko, čo by som od toho mohla očakávať, radšej by som zostala pannou.“

„To je hrozné.“

Uprela oči na podnos s raňajkami.

„Chcela som byť milovaná. Rozhodla som sa, že by bolo lepšie mať počestný vzťah, záležitosť srdca a mysle, trebárs prostredníctvom kníh, než vzťah založený na sexe. Mala som pochybnosti, či vôbec niekedy nájdem niekoho, kto by mi mohol dať oboje. Samozrejme,

Simon ma nemiloval. Ale teraz mám vzťah s bohom sexu a nemôžem mu dať nič také, ako je potešenie, ktoré on dáva mne.“

Gabriel nadvihol obočie. „Boh sexu? Už si to hovorila skôr, ale ver mi, ja nie som–“

Prerušila ho a pozrela sa mu priamo do očí. „Uč ma. Som si istá, že pre teba nebola minulé noc taká, ehm... uspokojivá, ako by mala byť, ale sľubujem, že keď so mnou budeš mať trpezlivosť, mohla by som sa zlepšiť.“

Mlčky zakľal. „Pod' sem.“ Pritiahol si ju okolo podnosu s raňajkami znovu do lona a objal ju. Chvíľu bol ticho a potom zhlboka vzdychol.

„Ty predpokladáš, že ma moje predchádzajúce sexuálne skúsenosti naplňali, ale mylíš sa. To ty si mi dala, čo som nikdy nemal – lásku a sex dohromady. Ty si jediná, ktorá kedy bola v pravom zmysle slova mojou milenkou.“

Na slávnostné potvrdenie svojich slov ju nežne pobožkal. „Očakávania a ženský pôvab sú pre zážitok rozhodujúce. Môžem s istotou povedať, že moje očakávania spojené s tvojím pôvabom, to bolo úplne iné ako to, čo som už niekedy predtým zažil. Pridaj k tomu zážitok z prvého milovania... Slová mi ani nestačia.“

Prikývla, ale niečo v jej pohybe ho znepokojilo.

Odmĺčal sa, akoby starostlivo zvažoval svoje ďalšie slová. „Aj keď s rizikom, že budem vyzeráť ako *neandertálec*, mal by som ti asi povedať, že tvoja nevinnosť je nesmierne erotická. Predstava, že môžem byť tým, kto ťa bude učiť o sexe... že niekto taký zdržanlivý je súčasne taký vášnivý...“ Uprene sa na ňu zadíval a hlas sa mu vytratil. „Môžeš

sa stať zručnejšou v umení lásky, keď sa naučíš nové triky a nové pozície, ale už nikdy nebudeš atraktívnejšia alebo sexuálne uspokojivejšia. Aspoň nie pre mňa.“

Julia sa naklonila a pobožkala ho. „Ďakujem, že si mi minulú noc venoval takú starostlivosť,“ zašepkala a líca jej zružoveli.

„A pokiaľ ide o Paulinu, o tú sa postarám. Prosím, pusť ju z hlavy.“

Julia obrátila pozornosť späť k svojim nedotknutým raňajkám a odolala nutkaniu niečo namietat. „Povieš mi o svojom prvom raze?“

„Radšej nie.“

Pustila sa do pečiva a snažila sa myslieť na menej nebezpečnú tému. V mysli sa jej rýchlo objavili finančné ťažkosti v Európe.

Pretriel si oboma rukami oči a nakrátko si ich zakryl. Vedel, že by bolo príliš jednoduché klamať, ale po tom všetkom, čo mu venovala, si zaslúžila poznať jeho tajomstvo. „Pamätáš si Jamie Robertsovú?“

„Samozrejme.“

Gabriel spustil ruky. „Svoje panictvo som stratil s ňou.“

Julia nadvihla obočie. Jamie a jej panovačná matka k nej nikdy neboli obzvlášť milé a ona ich nikdy nemala veľmi rada. Nemala ani tušenie, že dôstojníčka Robertsová, ktorá pred mesiacom vyšetrovala Simonov útok, bola Gabrielova prvá.

„Nebola to najlepšia skúsenosť,“ preniesol ticho. „V skutočnosti by som povedal, že po sebe zanechala jazvy. Nemiloval som ju. Iste, bola tam akási príťažlivosť, ale nie ozajstné city. Chodili sme spolu na strednú v Selinsgrove. Jeden rok sedela vedľa mňa na hodinách histórie.“ Pokrčil plecami. „Flirtovali sme spolu a flákali sme sa po škole a nakoniec...“